

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 września 2021 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 5 960,07 zł (pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt złotych 07/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05.09.2019r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P. kwotę 3 283,75 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt trzy złote 75/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia wyroku pozwanemu do dnia zapłaty.

III. Nakazuje zwrócić powódce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w P. kwotę 133,25 zł (sto trzydzieści trzy złote 25/100) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod poz. (...) sum depozytowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej o zapłatę kwoty 5 960,07 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 września 2019 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 3 sierpnia 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd marki V. o nr rej. (...) należący do M. G.. Odpowiedzialność cywilna sprawcy szkody objęta była umową obowiązkowego ubezpieczenia OC zawartą z pozwanym.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał odpowiedzialność za powstałą szkodę i przyznał na rzecz poszkodowanego odszkodowanie za szkodę w pojeździe w łącznej wysokości 6 495,89 złotych. W ocenie powódki kwota wypłaconego odszkodowania jest rażąco zaniżona w stosunku do rzeczywistej wysokości szkody, gdyż nie uwzględnia ona realnych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku.

Na podstawie umowy cesji wierzytelności powódka nabyła w drodze przelewu wszystkie wierzytelności wobec pozwanego wynikające z uszkodzenia pojazdu w związku ze zdarzeniem, a które pierwotnie przysługiwało poszkodowanemu.

W ocenie powódki pozwany zaniżył rzeczywistą wysokość poniesionej szkody. Powódka zleciła wykonanie fachowej ekspertyzy, z której wynika, że w pojeździe miała miejsce szkoda częściowa, w przypadku której wysokość kosztów naprawy powinna wynosić 12 455,96 złotych.

Powódka wskazała, że poszkodowany zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 5 sierpnia 2019 roku. Roszczenie stało się wymagalne z upływem dnia 4 września 2019 roku. Z tego też względu od dnia następnego pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą pozostałej części odszkodowania za szkodę w pojeździe.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że przyjęła odpowiedzialność za szkodę wskutek uszkodzenia pojazdu marki V. nr rej. (...). Pozwana ustaliła wysokość odszkodowania na pokrycie kosztów naprawy pojazdu na kwotę 6 495,89 złotych. Pozwana wskazała, że poszkodowany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń odnośnie wysokości zapłaconego odszkodowania.

Pozwana podkreśliła, że poszkodowanego poinformowano o możliwości naprawy jego auta w jednym z warsztatów zrzeszonych w sieci naprawczej (...) S.A. z rozliczeniem jej kosztów w formie bezgotówkowej i z udzieleniem gwarancji jakości wykonanej naprawy. Zastrzeżono też, że w przypadku podjęcia naprawy w warsztacie innym, niż wskazany przez pozwanego wysokość kosztów naprawy będzie zaakceptowana tylko do kwoty kosztów naprawy w warsztacie (...) S.A.

Z ostrożności procesowej pozwana wskazała, że bezzasadne jest także żądanie zapłaty odsetek od dochodzonej pozwem kwoty poczynając od 17 grudnia 2020 roku. O pretensjach powódki pozwana powzięła wiadomość dopiero na skutek doręczenia jej wezwania z dnia 19 marca 2021 roku, zakreślając 7 dni na zapłatę. W ocenie pozwanej nie sposób uznać, że pozostawała w zwłoce z zapłatą za okres sprzed 12 stycznia 2021 roku.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 3 sierpnia 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd marki V. o nr rej (...) należący do M. G..

Sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

W dniu 5 sierpnia 2019 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. została zawiadomiona o szkodzie powstałej w pojeździe marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w skutek zdarzenia z dnia 3 sierpnia 2019 roku.

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z dnia 8 sierpnia 2019 roku przyznał i wypłacił M. G. odszkodowanie w kwocie 6 495,89 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: znajdujące się w aktach szkody utrwalonych na płycie CD k. 63: druk zgłoszenia szkody w pojeździe, dokumentacja fotograficzna uszkodzonego pojazdu, decyzja z 08.08.2019r. o przyznaniu i wypłacie odszkodowania; decyzja z 8.08.2019r. k.16; kalkulacja – ustalanie wysokości szkody k. 17-24)

W dniu 19 listopada 2020 roku M. G. zawarł umowę cesji wierzytelności z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, na mocy której przelał na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wszelkie wierzytelności przysługujące mu od (...) Spółki Akcyjnej wynikające ze szkody w pojeździe marki V. o nr rej. (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 3 sierpnia 2019 roku, likwidowanej pod nr akt szkody (...). Następnie w dniu

19 listopada 2020 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przełała przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową.

(dowód: umowy cesji k. 25-28; umowa cesji k. 29)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wyceniła wartość szkody na 12 455,96 złotych brutto.

(dowód: kalkulacja naprawy k. 32-38)

Koszt naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 3 sierpnia 2019 roku, na nowych częściach, oryginalnych O z homologacją producenta pojazdu wynosi 12 869,08 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej k. 85-90)

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W świetle art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), odpowiedzialnością ubezpieczyciela co do zasady rządzą reguły dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem, w tym ogólne przepisy o wynagrodzeniu szkody (zwłaszcza art. 361-363 k.c.), z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za szkodę powstałą w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) była bezsporna, podobnie jak zakres uszkodzeń powstałych w tym pojeździe na skutek zdarzenia z 3 sierpnia 2019 roku.

Spór koncentrował się na ustaleniu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu i w konsekwencji na ustaleniu wysokości należnego powódce odszkodowania.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego, M. M., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że wysokość kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z 3 sierpnia 2019 roku, wynosi 12 869,08 złotych brutto.

Ustalając szacunkowy koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody, biegły sporządził kalkulację zgodnie z technologią producenta i przy wykorzystaniu oryginalnych części podlegających wymianie.

Naprawa szkody komunikacyjnej z tytułu OC realizowana za pomocą wypłaty odszkodowania, a nie fizycznej naprawy wykonanej przez zobowiązanego, nie powinna mieć na celu jedynie uzyskania jakiegokolwiek sprawności technicznej i możliwości dalszego użytkowania pojazdu. Istotnym celem powinno być przywrócenie takiego stanu pojazdu, który w możliwie najbardziej porównywalny sposób będzie zbliżony ze stanem sprzed powstania szkody, zapewniającym bezpieczeństwo, niezawodność, sprawność, trwałość, wygląd. Oryginalne nowe części posiadają gwarancję, zapewniają wysoką jakość, a także idealne dopasowanie do modelu, rocznika i wariantu pojazdu. Użycie nowych oryginalnych części nie ma przy tym wpływu na podwyższenie wartości rynkowej pojazdu.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z

zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego M. M. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Biegły przy wydawaniu opinii dysponował całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Ponadto należy podkreślić, iż opinia ta nie była kwestionowana przez strony sporu.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla odpowiedzialności ubezpieczyciela nie ma znaczenia, jakim kosztem i czy w ogóle poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. Roszczenie o świadczenia należne w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego, jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.1988r., I CR 151/88, Legalis; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 15.11.2001r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74 i powoływane tam orzeczenia). Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił uszkodzony pojazd, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej – kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed zdarzenia powodującego szkodę.

Należy również podnieść, iż poszkodowany nie miał obowiązku skorzystania z oferty pozwanego ubezpieczyciela i dokonania naprawy w warsztacie współpracującym z pozwanym. Poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatu oferującego usługi najtańsze. Poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Co więcej, wybranemu warsztatowi naprawczemu poszkodowany mógłby powierzyć naprawę kompleksową, jeżeli obejmowałaby ona kilka różnych fragmentów uszkodzonego pojazdu (tak, m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 13.06.2003r., III CZP 32/03, Legalis). W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty wynikające ze stawek obowiązujących w warsztacie, któremu powierzył on wykonanie naprawy.

Tym samym za zasadne uznać należało roszczenie powoda o zapłatę kwoty 5 960,07 złotych tytułem brakującej części odszkodowania.

Reasumując, w oparciu o wyliczenia biegłego i na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.), mając na uwadze kwotę wypłaconą dotychczas poszkodowanemu tytułem odszkodowania, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 960,07 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 5 września 2019 roku. Pozwany zawiadomienie o szkodzie otrzymał 5 sierpnia 2019 roku, tym samym roszczenie powódki stało się wymagalne po upływie 30 dni, a zatem w dniu 4 września 2019 roku. Dlatego też Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem powódki.

O kosztach procesu Sąd orzekł według norm przepisanych w oparciu o przepis § 2 pkt 2) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 400,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwota 1 066,75 zł tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r., poz. 300.j.t.), Sąd zwrócił powodowi kwotę 133,25 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na opinię biegłego, zaksięgowanej pod pozycją (...).